

Arrest

nr. 282 274 van 21 december 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 september 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 4 maart 2020 en verzoeken op 6 maart 2020 een eerste keer om internationale bescherming. Op 31 augustus 2020 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekers internationale bescherming geweigerd. Het tegen deze beslissingen door verzoekers ingediende beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 254 805 van 20 mei 2021.

1.2. Op 8 april 2022 dienen verzoekers, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 31 augustus 2022 verklaart de commissaris-generaal deze volgende

verzoeken niet-ontvankelijk. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aangetekend aan verzoekers worden verzonden.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben, lid te zijn van de United National Movement (UNM) en afkomstig te zijn uit het dorp Tsisi gelegen in de regio Kashuri. U huwde met uw vrouw G.M. (CGVS xxxxxxxx & DVZ x.xxx.xxx) in 2010 en u verhuisde met haar naar de stad Kashuri in 2013. U startte in 2011 in Kashuri uw eigen handel in diepvriesproducten op.

U kende vanaf eind 2017 tot aan uw vertrek uit Georgië in februari 2020 financiële geschillen met enkele van uw leveranciers - nl. met G.S, V.B, T.G., S.M., K.T. en de broers T. - omdat u hen weigerde te betalen nadat zij u verdorven producten of producten van slechte kwaliteit hadden geleverd. U werd tot op het moment van uw vertrek uit Georgië herhaaldelijk door deze personen bedreigd.

In maart 2018 scheidde u tijdelijk van uw vrouw omdat u haar op deze manier dacht te kunnen afschermen voor de bedreigingen die u ontving

U hertrouwde met uw vrouw in de zomer van 2019 omdat u met haar en uw kinderen het land wenste te verlaten.

U ging in januari 2020 samen met uw gezin voor enkele dagen naar Griekenland op uitstap en u keerde vervolgens terug naar Georgië. Na uw terugkeer werd u in uw wijk achtervolgd of geschaduwd door onbekenden. U verliet Georgië definitief op 25 februari 2020 omwille van de aanslepende problemen met uw leveranciers. U reisde vanuit Georgië via Turkije en Frankrijk naar België. U kwam hier aan op 4 maart 2020 en u diende hier samen met uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in op 6 maart 2020.

Op 31 augustus 2020 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen op 20 mei 2021.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 8 april 2022 uw tweede en huidige verzoek om internationale bescherming in, samen met uw echtgenote. U verklaart dat u nog steeds gezocht wordt door uw bedreigers en dat dat uw problemen verergerd zijn. Verschillende criminelen zouden u komen zoeken zijn in de voorbije maanden, zowel thuis als op de locatie waar u vroeger uw bedrijf had. Ook zouden verschillende vrienden en familieleden op een agressieve manier benaderd zijn door uw bedreigers, die probeerden om bij hen informatie over u te weten te komen. Deze toestand zou de dood van uw schoonvader veroorzaakt hebben. Verder haalt u aan dat u nog steeds een sympathisant bent van de Nationale Beweging, en dat u vreest dat u zou kunnen worden aangevallen omwille van uw vroegere politieke activiteiten. Ook uw echtgenote verwijst naar uw politieke activiteiten.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: psychologische attesten van uzelf en van uw echtgenote, documenten in verband met uw zaak (een document over de inbeslagneming ervan en verschillende bewijzen van uw zelfstandige activiteit), twee getuigenissen van kennissen van op de markt, bewijzen van het lidmaatschap van u en uw echtgenote van UNM, een bewijs van uw activiteit als toezichthouder tijdens de verkiezingen, foto's van uw broer en bewijzen van zijn werkzaamheden, een dreigbericht, een dagvaarding van uw neef in een rechtszaak over een geschil over een terrein, en een bewijs van uw reis naar Griekenland.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U legt weliswaar attesten neer van verschillende psychologen, die stellen dat u lijdt aan PTSD of er symptomen van vertoont. In het attest van psycholoog A.C. staat vermeld dat het wenselijk is de gehoorwijze aan te passen aan uw persoonlijke noden, zonder dit evenwel verder te verduidelijken. Uit het administratief dossier blijkt dat u uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zonder enig incident heeft afgelegd en dat u in staat bleek de nieuwe elementen die u wou aanhalen uitvoerig uiteen te zetten en duidelijk uitleg te geven over uw documenten, waardoor uit niets blijkt dat uw psychologische toestand ertoe zou leiden dat u niet in staat bent deel te nemen aan de asielprocedure. U haalde ook zelf geen elementen aan die uw deelname aan de procedure bemoeilijken, noch deed de ambtenaar die uw interview heeft afgenomen zelf vaststellingen waaruit zou blijken dat dergelijke elementen aanwezig zijn (zie Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de daarvoor voorziene termijn, zodat alle rechtsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan.

Aangezien u in het kader van uw huidige asielverzoek volhardt in uw vluchtrelaas en de asielmotieven die echter eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhogen.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt (namelijk dat uw problemen enkel verergerd zijn en dat uw bedreigers u nog steeds zoeken en uw familie lastigvallen, Verklaring VVIB 16-19) en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, met name dat u uw land van herkomst bent ontvlucht omwille van problemen met de autoriteiten die u er van verdenken banden te hebben met de rebellen, moet worden beklemtoond dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Met betrekking tot uw verklaringen betreffende uw politieke activiteiten moet het volgende worden opgemerkt.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 24 februari 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>*

[coi focus georgie. algemene situatie 20220224.pdf](#)), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Eveneens werd beloofd dat misdrijven begaan door de vroegere autoriteiten zouden onderzocht worden, wat in de eerste paar jaren na de overwinning van Georgian Dream leidde tot enkele duizenden klachten van personen die zich slachtoffer achtten van schendingen door het vorige UNM-regime. In 2013-2014 werden veel ambtenaren die tussen 2004-2012 functies bekleedden onder het UNM-regime ook daadwerkelijk gerechtelijk vervolgd. In 2015 waren er echter amper nieuwe rechtszaken en in 2016 waren de meeste zaken afgesloten en kwamen er, op een uitzondering na, geen nieuwe aanklachten tegen voormalige ambtenaren van de UNM-regering. Op basis van de beschikbare informatie is er actueel geen sprake van gerechtelijke vervolging van personen die onder het vorige UNM-bewind een overheidsfunctie bekleedden noch van personen die onder datzelfde bewind lid/aanhanger waren van de UNM. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat u gerechtelijke vervolging dien te vrezen louter omwille van uw toenmalige tewerkstelling, lidmaatschap of sympathie voor de UNM. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

U stelt in het kader van uw huidige verzoek dat u niet langer actief bent bij United National Movement (UNM) maar dat u vreest bij een eventuele terugkeer naar Georgië beschuldigd en gearresteerd te worden omdat u mensen gemobiliseerd hebt om te stemmen (Verklaringen VVIB 19). U verklaarde reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u activiteiten had gedaan voor UNM: u legde uit dat u lid was van de partij en dat u tijdens de verkiezingen toezichthouder was geweest. Voor andere activiteiten van de partij had u echter geen tijd omdat u uw zaak moest runnen. Toen er een nieuwe regering kwam in Georgië zou u gedurende acht maanden uw standplaats op de markt verloren hebben, precies omdat u aanhanger was van de voormalige regeringspartij, maar na acht maanden kreeg u uw plaats op de markt terug. Andere problemen met betrekking tot uw – zeer beperkte – politieke activiteit haalde u niet aan (CGVS-gehoor eerste verzoek, p. 9-10). Het gegeven dat u nu louter hypothetisch stelt dat u bij terugkeer zou kunnen gevisieerd worden omwille van uw politieke activiteiten, terwijl daar geen enkele concrete indicatie voor is, is dan ook niet ernstig en vormt geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroot.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen afleggen over uw precieze activiteiten voor UNM. Zo stelde uw echtgenote in het kader van jullie volgend verzoek om internationale bescherming dat zij intussen te weten kwam dat u activiteiten financierde voor de partij; dat u er alles aan deed om mensen te mobiliseren om op UNM te stemmen en dat u een grote autoriteit had in de regio op dat gebied; dat u door de Georgische regering werd gezocht omwille van uw activiteiten, en dat de problemen die u uit Georgië hebben doen vluchten zelfs ontstaan zijn precies omwille van uw politieke activiteit (Verklaringen VVIB echtgenote, rubriek 16). Dat staat in schril contrast met uw eigen verklaring dat u enkel toezichthouder was tijdens verkiezingen en dat u zelfs geen tijd had voor andere activiteiten. Bovendien verklaarde u zelf ten tijde van uw eerste verzoek dat uw (ongeloofwaardige) problemen met uw bedreigers ontstonden door financiële geschillen, en niet door enige politieke activiteit. Deze manifest tegenstrijdige verklaringen doen de indruk ontstaan dat u en uw echtgenote uw politieke activiteiten sterk overdrijven in het kader van uw tweede verzoek, wat uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Uw vrouw stelt zelf nog dat zij in Georgië deelnam aan alle manifestaties en demonstraties van de nationale beweging (Verklaringen VVIB echtgenote, rubriek 17). Nochtans verklaarde zij ten tijde van jullie eerste verzoek om internationale bescherming dat zij weliswaar een lidkaart had van UNM, maar dat zij niét politiek actief was, en géén deelnam aan activiteiten (Vragenlijst 3.3 DVZ-gehoor eerste verzoek echtgenote). Dergelijke tegenstrijdigheid breekt nog verder de geloofwaardigheid af van jullie beweerde politieke activiteiten, waardoor eens te meer bevestigd wordt dat deze niet kunnen worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Met betrekking tot de documenten die u neerlegt, moet het volgende worden opgemerkt. Het document van de inbeslagneming van uw zaak en de bewijzen van uw zelfstandige activiteit kunnen enkel aantonen dat u inderdaad een zaak heeft gehad, wat niet in twijfel wordt getrokken maar wat op zich geen verband houdt met de bedreigingen die u beweert gekregen te hebben. Deze documenten vormen dan ook geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroot.

De – overigens identieke - getuigenissen van T.C. en B.L., die u kennen van op de markt en verklaren dat zij er getuige van zijn geweest dat u bedreigd was, hebben een sterk gesolliciteerd karakter en kunnen

uw geloofwaardigheid zodoende niet herstellen, waardoor deze getuigenissen evenmin een nieuw element vormen dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

De bewijzen van het lidmaatschap bij UNM van u en uw echtgenote, en de bewijzen van uw activiteit als toezichthouder voor de verkiezingen in 2017, vormen een aanwijzing dat u, zoals u al tijdens uw eerste verzoek aanhaalde, inderdaad lid was van de partij, en inderdaad toezichthouder bent geweest tijdens de verkiezingen. Hiermee werd echter al rekening gehouden bij de beoordeling van uw eerste verzoek en zoals hierboven uiteengezet kan geen geloof gehecht worden aan de beweerde, hypothetische problemen die u stelt te zullen krijgen bij een terugkeer naar Georgië. Deze documenten vormen dan ook geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroot.

U legt foto's van uw broer en bewijzen van zijn werk neer, en stelt dat deze verband houden met uw eigen problemen, aangezien hij sedert uw vertrek uit het land in uw plaats lastiggevallen wordt. De foto's van uw broer en bewijzen van zijn tewerkstelling hebben echter niet rechtstreeks met uw beweerde problemen te maken en vormen zodoende geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het dreigbericht van T.G. is slechts een screenshot van op uw gsm. Het moet opgemerkt worden dat dergelijke berichten gemakkelijk nagebootst kunnen worden aangezien niet met zekerheid kan worden aangetoond wie u het bericht precies verzond, waardoor deze screenshot niet in staat is uw geloofwaardigheid te herstellen en niet kan worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroot.

U legt een dagvaarding neer van uw neef: die zou opgeroepen zijn als getuige in het kader van een rechtszaak over een geschil rond terreinen. U verklaart geenszins hoe deze rechtszaak verband houdt met uw beweerde vervolgingsproblemen in Georgië. Ook deze documenten kunnen niet beschouwd worden als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het document met betrekking tot uw reis naar Griekenland kan enkel aantonen dat u inderdaad naar Griekenland bent gereisd, maar dat vormt geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

De documenten van uw psycholoog attesteren dat u lijdt aan symptomen van PTSD en dat u verdere psychologische opvolging nodig heeft. Verder stelt één attest dat een terugkeer naar Georgië gezien uw psychologische toestand absoluut uitgesloten is. Het attest met betrekking tot de psychologische toestand van uw echtgenote stelt dat zij mogelijk lijdt aan een angststoornis. Zij opgemerkt dat dergelijke psychologische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een patiënt zijn psychologische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Zij verder opgemerkt dat de attesten geen uitgebreide en sluitende analyse bevatten waarop de diagnose 'PTSD met geheugen- en concentratieproblemen' steunt, laat staan met betrekking tot de ernst of draagwijdte van deze diagnose. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat het stuk een overtuigende aanwijzing hiervan vormt en kunnen de hierboven vermelde inconsistenties en tegenstrijdigheden hier niet zonder meer aan worden toegeschreven.

De attesten zijn zodoende niet van aard om uw geloofwaardigheid te herstellen. Verder haalt u geenszins aan dat de psychologische hulp die u nodig heeft in Georgië niet beschikbaar is of dat deze u geweigerd zou worden, noch zijn daar enige indicaties voor, waardoor de documenten met betrekking tot uw psychologische opvolging ook niet kunnen worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"*

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Op 25 februari 2020 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 6 maart 2020 heeft u samen met uw man T.G. (O.V. x.xxx.xxx) in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 31 augustus 2020 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen op 20 mei 2021.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 8 april 2022 uw tweede en huidige verzoek om internationale bescherming in, samen met uw echtgenoot. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot.

Het feitenrelaas van uw echtgenoot luidt als volgt:

"[...]."

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U legde een attest neer van een psycholoog waarin gesteld wordt dat u mogelijk aan een angststoornis lijdt, maar er wordt niet verduidelijkt of, en zo ja op welke manier, dit uw mogelijkheden om deel te nemen aan de asielprocedure eventueel belemmert. Er kan worden opgemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat u uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zonder incident heeft afgelegd en dat u in staat bleek de nieuwe elementen die u wou aanhalen duidelijk uiteen te zetten en uitleg te geven over uw documenten, waardoor uit niets blijkt dat uw psychologische toestand ertoe zou lijden dat u niet in staat bent deel te nemen aan de asielprocedure.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot (Verklaringen VVIB 15-19). In het kader van het door hem ingediende volgende verzoek werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van niet-ontvankelijkheid genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn die uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhogen. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van dergelijke nieuwe elementen.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

"[...]".

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers betogen dat zij er werkelijk alles aan gedaan hebben om zoveel mogelijk bewijsstukken te verzamelen om hun relaas te ondersteunen en hun vrees ten aanzien van Georgië te bewijzen. Zij hernemen wat verzoeker tijdens zijn verklaring bij het volgend verzoek verklaarde over de neergelegde stukken. Het gaat volgens hen niet op om deze stukken zelfs niet te onderzoeken en hen niet ten gronde te horen omdat de verwerende partij van mening is dat deze bewijsstukken "*makkelijk kunnen worden nagebootst*", *quod certe non*.

De verwerende partij smijt volgens verzoekers met boutades, zonder enig bewijs dat het *in casu* niet om inhoudelijk betrouwbare informatie zou gaan. Zij heeft op geen enkel ogenblik enige twijfel geuit over deze documenten, noch verzoekers geconfronteerd met bepaalde verzuchtingen. Zij gaat er aldus *ab initio* vanuit dat de documenten niet betrouwbaar zijn, legt ze zondermeer naast zich neer en onttrekt verzoekers op die manier alle kans om hun vrees aan te tonen.

Verzoekers hekelen dat de verwerende partij hun vrees "*hypothetisch*" noemt, terwijl zij verschillende getuigenissen neerlegden waarin bevestigd wordt dat verzoeker wel degelijk bedreigd werd.

Verzoekers zijn van mening dat de verwerende partij te snel en te onvoorzichtig tot de bestreden beslissingen is gekomen. Minstens dient aangenomen te worden dat zij thans een begin van bewijs aanbrengen van nieuwe elementen die het voor hen en de kinderen onmogelijk maken om terug te keren naar Georgië.

De verwerende partij legt naar het oordeel van verzoekers alles naast zich neer en meent het asielrelaas niet meer te moeten onderzoeken, gezien de vorige asielaanvraag van verzoekers negatief werd afgesloten.

Een *“dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken”* schendt luidens het verzoekschrift dan ook op een kennelijke wijze het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekers zijn van mening dat hun uitwijzing naar Georgië een schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt. De artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden eveneens geschonden, omdat de verwerende partij ten onrechte geen onderzoek heeft gevoerd naar de nieuw voorgelegde stukken.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vragen verzoekers de Raad om hen de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden herhaald dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen in.

2.3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen aanvechten, noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.3.5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoekster voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.6. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat de volgende, tweede, verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet-ontvankelijk moeten worden verklaard omdat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen en citeren van eerder afgelegde verklaringen, het volharden in het beschikken over nieuwe elementen, het poneren van een (actuele) vrees voor vervolging en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

2.3.7. Vooreerst wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op 31 augustus 2020 deze verzoeken kennelijk ongegrond heeft bevonden en heeft besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat geen geloof kon worden gehecht aan het ten berde gebrachte asielrelaas. Geoordeeld werd dat verzoeker onsamenhangende verklaringen aflegde over de chronologie van de incidenten die hij voor zijn vertrek uit Georgië met zijn leveranciers zou hebben gekend, dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de personen die hij inlichtte over zijn problemen met zijn leveranciers, dat hij inconsistente verklaringen aflegde over de problemen die zijn tweelingbroer nog gekend zou hebben na zijn vertrek uit Georgië, dat zijn gedrag voor zijn definitieve komst naar België niet in overeenstemming is met de vrees die hij beweert te koesteren bij een terugkeer naar Georgië en dat verzoeker en verzoekster daarnaast tegenstrijdige verklaringen aflegden over het moment waarop verzoekster thuis bedreigd werd, dat verzoeker op geen enkele wijze melding maakte van een belangrijk incident dat volgens verzoekster plaatsvond ongeveer een maand voor hun vertrek, en dat verzoekers inconsistente verklaringen aflegden over wat verzoeker juist aan verzoekster verteld had toen hij in maart 2018 van haar scheidde. Op basis van het geheel van voorgaande bevindingen oordeelde de commissaris-generaal dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker voor zijn vertrek naar Georgië zou gekend hebben met zijn leveranciers omwille van een financieel geschil. Deze beoordeling en beslissingen werden door de Raad bevestigd in zijn arrest nr. 254 805 van 20 mei 2021. Aangezien verzoekers geen cassatieberoep aantekenden binnen de daartoe voorziene termijn, zijn alle rechtsmiddelen uitgeput en is de beoordeling van de eerste verzoeken om internationale bescherming komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat verzoekers betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is, in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van de huidige, volgende, verzoeken om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot verzoekers' vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.8. Uit de 'verklaringen volgend verzoek' van verzoekers blijkt dat zij volharden in het vluchtrelaas en de motieven die reeds als ongeloofwaardig zijn komen vast te staan. Zo opperen zij dat verzoeker nog steeds gezocht wordt door zijn bedreigers, met name zijn leveranciers met wie hij aanslepende financiële problemen kende, en dat zijn problemen nog verergerd zijn. Verschillende criminelen zouden verzoeker komen zoeken zijn, zowel thuis als op de locatie waar hij vroeger zijn bedrijf in diepvriesproducten had. Ook zouden verschillende vrienden en familieleden op een agressieve manier benaderd zijn door zijn bedreigers, die probeerden om bij hen informatie over hem te weten te komen. Deze toestand zou de dood van zijn schoonvader veroorzaakt hebben. De Raad stelt, samen met de commissaris-generaal, vast dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming is uiteengezet en dat, zo weze herhaald, als ongeloofwaardig werd bevonden, hetgeen in graad van beroep werd bevestigd. Dat verzoekers naar aanleiding van de huidige verzoeken louter bijkomende verklaringen afleggen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

2.3.9. Waar verzoekers deze beweringen aan de hand van documenten trachten kracht bij te zetten, merkt de Raad vooreerst op dat de commissaris-generaal, in weerwil van wat verzoekers in het verzoekschrift trachten voor te houden, alle door verzoekers tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten heeft onderzocht en beoordeeld in de bestreden beslissingen. In tegenstelling tot wat wordt betoogd, smijt de commissaris-generaal geenszins met boutades, maar motiveert hij over ieder voorgelegd document waarom hij van oordeel is dat dit geen element is die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

2.3.9.1. In verband met het document van inbeslagneming van verzoekers zaak en de bewijzen van zijn zelfstandige activiteit (administratief dossier, map documenten, stuk 1), merkt de Raad vooreerst op dat deze niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Derhalve is het onmogelijk hun inhoud na te gaan. In de bestreden beslissingen wordt aangestipt dat deze stukken aantonen dat verzoeker een zaak heeft gehad, wat niet in twijfel wordt getrokken, maar dat dit op zich geen verband houdt met de bedreigingen die verzoeker beweert gekregen te hebben. Deze documenten vormen dan ook geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Verzoekers brengen hier geen concreet verweer tegenin.

2.3.9.2. De getuigenissen van T.C. en B.C., kennissen van verzoeker op de markt en die op identieke wijze verklaren dat zij er getuige van zijn geweest dat verzoeker bedreigd werd (administratief dossier, map documenten, stuk 2), vertonen, zoals in de bestreden beslissingen wordt aangehaald, een gesolliciteerd en bovendien subjectief karakter, niet in het minst omdat ze identiek zijn maar ook omdat ze duidelijk zijn opgesteld ten behoeve van verzoekers in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming, waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen en de reeds vaststaande geloofwaardigheid om die reden niet vermogen te herstellen.

2.3.9.3. Ook aan het dreigbericht van T.G. (administratief dossier, map documenten, stuk 6), een *screenshot* vanop verzoekers gsm, kan niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Dit dreigbericht wordt, nog los van de vaststelling dat het niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling, immers slechts bijgebracht in de vorm van een makkelijk te manipuleren afdruk van een *screenshot*. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat niet kan worden nagegaan wie de persoon achter het profiel zou zijn die verzoeker zou hebben bedreigd. Eveneens kan een dergelijk bericht op eenvoudige wijze in scène worden gezet en kan het op aanvraag zijn verstuurd. Het betreffende *screenshot* kan de geloofwaardigheid van verzoekers dan ook geenszins herstellen en kan niet worden beschouwd als een element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

2.3.9.4. Waar verzoekers betogen dat niet wordt bewezen dat het niet om inhoudelijk betrouwbare documenten gaat en dat de verwerende partij op geen enkel moment twijfel heeft geuit over deze documenten, noch hen heeft geconfronteerd met bepaalde verzuchtingen, merkt de Raad vooreerst op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf, de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling verplicht de commissaris-generaal om de verzoeker om internationale bescherming te confronteren met onaannemelijkheden. Niets belet dat een beslissing wordt genomen op grond van bevindingen waarmee de verzoeker niet werd geconfronteerd. Bovendien hebben verzoekers

door middel van de bestreden beslissingen kennis genomen van de motieven van de bestreden beslissingen, waaronder de beoordeling van de door hen voorgelegde documenten en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om hierop te reageren.

2.3.9.5. De beoordeling in de bestreden beslissingen van de foto's van verzoekers broer en de bewijzen van zijn werk, de dagvaarding van zijn neef, het document met betrekking tot de reis naar Griekenland en de psychologische documenten van verzoekers (AD, map documenten, stukken 5, 7, 8 en 9) worden door verzoekers volledig onbesproken gelaten zodat deze onverminderd gehandhaafd blijven, door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen:

“U legt foto's van uw broer en bewijzen van zijn werk neer, en stelt dat deze verband houden met uw eigen problemen, aangezien hij sedert uw vertrek uit het land in uw plaats lastiggevallen wordt. De foto's van uw broer en bewijzen van zijn tewerkstelling hebben echter niet rechtstreeks met uw beweerde problemen te maken en vormen zodoende geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

U legt een dagvaarding neer van uw neef: die zou opgeroepen zijn als getuige in het kader van een rechtszaak over een geschil rond terreinen. U verklaart geenszins hoe deze rechtszaak verband houdt met uw beweerde vervolgingsproblemen in Georgië. Ook deze documenten kunnen niet beschouwd worden als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het document met betrekking tot uw reis naar Griekenland kan enkel aantonen dat u inderdaad naar Griekenland bent gereisd, maar dat vormt geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

De documenten van uw psycholoog attesteren dat u lijdt aan symptomen van PTSD en dat u verdere psychologische opvolging nodig heeft. Verder stelt één attest dat een terugkeer naar Georgië gezien uw psychologische toestand absoluut uitgesloten is. Het attest met betrekking tot de psychologische toestand van uw echtgenote stelt dat zij mogelijk lijdt aan een angststoornis. Zij opgemerkt dat dergelijke psychologische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een patiënt zijn psychologische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Zij verder opgemerkt dat de attesten geen uitgebreide en sluitende analyse bevatten waarop de diagnose 'PTSD met geheugen- en concentratieproblemen' steunt, laat staan met betrekking tot de ernst of draagwijdte van deze diagnose. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat het stuk een overtuigende aanwijzing hiervan vormt en kunnen de hierboven vermelde inconsistenties en tegenstrijdigheden hier niet zonder meer aan worden toegeschreven.

De attesten zijn zodoende niet van aard om uw geloofwaardigheid te herstellen. Verder haalt u geenszins aan dat de psychologische hulp die u nodig heeft in Georgië niet beschikbaar is of dat deze u geweigerd zou worden, noch zijn daar enige indicaties voor, waardoor de documenten met betrekking tot uw psychologische opvolging ook niet kunnen worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.”

2.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat de door verzoekers voorgelegde stukken zonder meer werden afgedaan. Zij werden integendeel beoordeeld op hun bewijswaarde en inhoud.

2.3.11. Verder wordt in het kader van de huidige, volgende, verzoeken nog aangehaald dat verzoeker nog steeds een sympathisant is van de politieke partij UNM en dat hij vreest dat hij bij terugkeer naar Georgië zou kunnen worden aangevallen omwille van zijn vroegere politieke activiteiten. Ook verzoekster verwijst naar verzoekers politieke activiteiten.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing terdege als volgt overwogen:

*“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 24 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende*

bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Eveneens werd beloofd dat misdrijven begaan door de vroegere autoriteiten zouden onderzocht worden, wat in de eerste paar jaren na de overwinning van Georgian Dream leidde tot enkele duizenden klachten van personen die zich slachtoffer achtten van schendingen door het vorige UNM-regime. In 2013-2014 werden veel ambtenaren die tussen 2004-2012 functies bekleedden onder het UNM-regime ook daadwerkelijk gerechtelijk vervolgd. In 2015 waren er echter amper nieuwe rechtszaken en in 2016 waren de meeste zaken afgesloten en kwamen er, op een uitzondering na, geen nieuwe aanklachten tegen voormalige ambtenaren van de UNM-regering. Op basis van de beschikbare informatie is er actueel geen sprake van gerechtelijke vervolging van personen die onder het vorige UNM-bewind een overheidsfunctie bekleedden noch van personen die onder datzelfde bewind lid/aanhanger waren van de UNM. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat u gerechtelijke vervolging dien te vrezen louter omwille van uw toenmalige tewerkstelling, lidmaatschap of sympathie voor de UNM. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

U stelt in het kader van uw huidige verzoek dat u niet langer actief bent bij United National Movement (UNM) maar dat u vreest bij een eventuele terugkeer naar Georgië beschuldigd en gearresteerd te worden omdat u mensen gemobiliseerd hebt om te stemmen (Verklaringen VVIB 19). U verklaarde reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u activiteiten had gedaan voor UNM: u legde uit dat u lid was van de partij en dat u tijdens de verkiezingen toezichthouder was geweest. Voor andere activiteiten van de partij had u echter geen tijd omdat u uw zaak moest runnen. Toen er een nieuwe regering kwam in Georgië zou u gedurende acht maanden uw standplaats op de markt verloren hebben, precies omdat u aanhanger was van de voormalige regeringspartij, maar na acht maanden kreeg u uw plaats op de markt terug. Andere problemen met betrekking tot uw – zeer beperkte – politieke activiteit haalde u niet aan (CGVS-gehoor eerste verzoek, p. 9-10). Het gegeven dat u nu louter hypothetisch stelt dat u bij terugkeer zou kunnen gevisieerd worden omwille van uw politieke activiteiten, terwijl daar geen enkele concrete indicatie voor is, is dan ook niet ernstig en vormt geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroot.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen afleggen over uw precieze activiteiten voor UNM. Zo stelde uw echtgenote in het kader van jullie volgend verzoek om internationale bescherming dat zij intussen te weten kwam dat u activiteiten financierde voor de partij; dat u er alles aan deed om mensen te mobiliseren om op UNM te stemmen en dat u een grote autoriteit had in de regio op dat gebied; dat u door de Georgische regering werd gezocht omwille van uw activiteiten, en dat de problemen die u uit Georgië hebben doen vluchten zelfs ontstaan zijn precies omwille van uw politieke activiteit (Verklaringen VVIB echtgenote, rubriek 16). Dat staat in schril contrast met uw eigen verklaring dat u enkel toezichthouder was tijdens verkiezingen en dat u zelfs geen tijd had voor andere activiteiten. Bovendien verklaarde u zelf ten tijde van uw eerste verzoek dat uw (ongeloofwaardige) problemen met uw bedreigers ontstonden door financiële geschillen, en niet door enige politieke activiteit. Deze manifest tegenstrijdige verklaringen doen de indruk ontstaan dat u en uw echtgenote uw politieke activiteiten sterk overdrijven in het kader van uw tweede verzoek, wat uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Uw vrouw stelt zelf nog dat zij in Georgië deelnam aan alle manifestaties en demonstraties van de nationale beweging (Verklaringen VVIB echtgenote, rubriek 17). Nochtans verklaarde zij ten tijde van jullie eerste verzoek om internationale bescherming dat zij weliswaar een lidkaart had van UNM, maar dat zij niét politiek actief was, en géén deelnam aan activiteiten (Vragenlijst 3.3 DVZ-gehoor eerste verzoek echtgenote). Dergelijke tegenstrijdigheid breekt nog verder de geloofwaardigheid af van jullie beweerde politieke activiteiten, waardoor eens te meer bevestigd wordt dat deze niet kunnen worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt."

Verzoekers laten deze terechte, pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen volledig onverlet in het verzoekschrift, waardoor deze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Hetzelfde kan worden gesteld voor de beoordeling in de bestreden beslissingen van de bewijzen van het lidmaatschap van verzoekers bij UNM en de bewijzen van verzoekers activiteit als toezichthouder voor de verkiezingen in 2017 (administratief dossier, map documenten, stukken 3 en 4):

"De bewijzen van het lidmaatschap bij UNM van u en uw echtgenote, en de bewijzen van uw activiteit als toezichthouder voor de verkiezingen in 2017, vormen een aanwijzing dat u, zoals u al tijdens uw eerste verzoek aanhaalde, inderdaad lid was van de partij, en inderdaad toezichthouder bent geweest tijdens de verkiezingen. Hiermee werd echter al rekening gehouden bij de beoordeling van uw eerste verzoek en zoals hierboven uiteengezet kan geen geloof gehecht worden aan de beweerde, hypothetische problemen

die u stelt te zullen krijgen bij een terugkeer naar Georgië. Deze documenten vormen dan ook geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroot.”

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidige (volgende) verzoeken toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen, hetgeen zij ook hebben gedaan. De beslissing om de verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort luidens artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3, van de Vreemdelingenwet, niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Uit het voormelde wetsartikel blijkt genoegzaam dat de reden, die ten grondslag lag van de beslissingen van de verwerende partij om verzoekers niet opnieuw te horen, eruit bestaat dat de commissaris-generaal van oordeel was dat hij een beslissing kon nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoekers ten overstaan van de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Uit de lezing van het administratief dossier blijkt *in casu* dat de Dienst Vreemdelingenzaken, overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de huidige volgende verzoeken om internationale bescherming van verzoekers heeft geregistreerd en van hen een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoekers in de gelegenheid werden gesteld nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissingen heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekers aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Verzoekers werden aldus wel degelijk gehoord en konden hun nieuwe elementen in het kader van hun huidige, volgende, verzoeken op nuttige wijze naar voor brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun huidige, volgende, verzoeken werd aan verzoekers overigens verduidelijkt dat het commissariaat-generaal op grond van hun verklaringen aldaar na zou gaan of hun aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekers voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekers werden hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van hun volgende verzoeken reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekers waren bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Raad stelt ten slotte vast dat verzoekers in hun verzoekschrift eveneens nalaten om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen en/of documenten zij niet hebben kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissingen. Verzoekers zelf tonen in dit kader bovendien op generlei wijze aan dat of waarom de verwerende partij hen *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud.

Door op grond van de elementen, aangehaald bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van de huidige, volgende, verzoeken om internationale bescherming, te oordelen dat verzoekers geen elementen aanhalen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken, is de verwerende partij niet onzorgvuldig of onredelijk te werk gegaan. Deze elementen zijn bij de beoordeling van de nieuwe verzoeken betrokken en onderzocht.

De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.13. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgende) verzoeken om internationale bescherming.

2.3.15. Waar verzoekers uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS